

هنگام «تمسخر» فرزندان توسط «فامیل» سکوت نکنید

یک مشاور با تاکید بر اهمیت نقش والدین در حمایت از فرزندان به هنگام آزارهای روانی، به سکوت برخی والدین هنگام تمسخر فرزندان از سوی اقوام و فامیل اشاره کرد و گفت:

یک مشاور با تاکید بر اهمیت نقش والدین در حمایت از فرزندان به هنگام آزارهای روانی، به سکوت برخی والدین هنگام تمسخر فرزندان از سوی اقوام و فامیل اشاره کرد و گفت: در شرایطی که والدین کودک یا نوجوان و یا اقوام و فامیل هرچند درجه یک و نزدیک نظیر عمه، عمو، خاله، دایی و ... فرزند را مورد تمسخر و یا آزار کلامی قرار می دهند، اولویت والدین باید حمایت و طرفداری از فرزندانشان و نه سکوت باشد.

مریم فولادی در گفت و گو با ایسنا، اظهار کرد: هنگام دعوی کودکان و نوجوانان لازم نیست والدین به طرفداری از فرزند خود با والد کودک یا نوجوان دیگر درگیر شوند بلکه در این شرایط لازم است با فرزند خود گفتگو کرده و به او آموزش دهند که چگونه این اختلافات را با هم سال خود مدیریت کند اما این شرایط به هنگام تمسخر فرزندان از سوی اقوام متفاوت است.

وی با تاکید بر اینکه اولویت والدین به هنگام تمسخر فرزند از سوی اقوام هرچند نزدیک و درجه یک باید حمایت از فرزندانشان باشد، به آثار مخرب تمسخر کودک و نوجوان از سوی والدین و یا اقوام نزدیک نیز اشاره کرد و ادامه داد: در اتاق های درمان به کرات شاهد این موضوع بوده ام و با بزرگسالانی مواجه شده ام که چنین آسیب هایی را در دوران کودکی از سوی والدین و اقوام خود تجربه کرده اند. حتی بعضا خود والدین از جملاتی نظیر "تو خنگی"، "تو احمقی"، "گیجی"، "دائما اشتباه می کنی" و "نمی فهمی" استفاده می کنند و متوجه نیستند که این بچه ها در چنین شرایطی دائما مورد ریشخند اقوام قرار گرفته و آثار مخرب این تمسخرها را بی اهمیت می دانند. حال آنکه این آثار مخرب تا مدت ها بر باورهای فرد اثر گذاشته و تا هنگام بزرگسالی ادامه دارد. این مشاور تاکید کرد: بنابراین زمانی که کودک یا نوجوان از سوی بزرگترها مورد تمسخر قرار می گیرد لازم است والدین از فرزند خود حمایت کنند چراکه والدین افراد بسیار مهمی برای تامین نیازهای روانشناختی از جمله نیاز به حمایت و تامین امنیت کودک و نوجوان در زندگی فرزند محسوب می شوند.

به گفته فولادی، زندگی هر فردی بر اساس باورهای او رقم می خورد و این باورها از زمان تولد در محیطی که فرد پرورش پیدا می کند شکل می گیرد، از این رو گفتار و رفتار اطرافیان اعم از مراقبین اولیه کودک نظیر والدین و پرستاران و همچنین اشخاص مهم و نزدیک زندگی مانند مادر بزرگ و پدر بزرگ، دایی، خاله، عمه و... همگی در شکل گیری باورهای فردی اثر گذار هستند. این مشاور در پایان سخنان خود خطاب به والدین توصیه کرد: بنابراین اگر کودک و نوجوان توسط اطرافیان بنا بر هر دلیلی نظیر بیان اشتباه کلمات یا نقص در ظاهر و ... به سخره گرفته شد، والدین باید از او حمایت کنند چراکه در این شرایط احساسات فرزند تحت تاثیر قرار گرفته و ممکن است به نحوی آن موقعیت و شرایط را برای خود تفسیر کند که اصلا درست نباشد. در بسیاری از مواقع نیت افراد از این گفته ها (هرچند به اشتباه) شوخی و خنده است اما کودک و نوجوان از این تمسخرها برداشت می کند که بی کفایت است و در بزرگسالی نیز طبق همین باورها پیش می رود. این افراد در بزرگسالی تصور می کنند در هر کاری شکست می خورند و در واقع کاملا تسلیم این باورها می شوند. اینگونه کودک و نوجوان هیچ دستاوردی نخواهد داشت و آنقدر در صدد جبران بر می آید که هیچ گاه از آنچه به دست می آورد احساس رضایت نمی کند.